

RASPORED SVETIH MISA I MISNIH NAKANA

11. - 17. svibnja 2020.

11.	pon	Mamerto (Iv 14, 21-26)	19.00 + Božica, Vjekoslava, Antun i Franjo Vajdić
12.	uto	Sv. Leopold Mandić (Iv 14, 23-31a)	08.00 - Na nakanu Molitvenog vijenca Kraljice obitelji 19.00 + zajednička nakana
13.	sri	BDM Fatimska (Iv 15, 1-8)	08.00 + Franjica i Josip Kunštek 19.00 + Rudolf i Ana Štefan + Anđelka i Dragutin Balja
14.	čet	Sv. Matija, apostol (Iv 15, 9-17)	08.00 + Augustin Gašpar 19.00 + Barbara i Ivan Šimunić
15.	pet	Izidor (Iv 15, 12-17)	08.00 + Ivica Žnidarec ++ ob. Žnidarec i Gruden 19.00 + zajednička nakana
16.	sub	Sv. Ivan Nepomuk (Iv 15, 18-21)	08.00 + Marija Kulfa 19.00 + Štefica i Franjo Šimunić
17.	ned	ŠESTA VAZMENA NEDJELJA	07.30 + Ana Kovačec + Janko i Julijana Podgajski 09.00 + Marija Gilić, ++ ob. Gilić Kuko 10.30 <i>Pro populo</i> 12.00 + Ivo Tomić 19.00 + Andrija, Mara i Marko Kozina

ŽUPA SVETOG PETRA APOSTOLA - Zaprešić I

Pavla Štoosa 2, HR-10290 Zaprešić; tel/fax: 01/3310-474
zupa.zapresic@zg-nadbiskupija.hr; www.sv-petar-zapresic.hr

Broj žiro računa Župe: HR382360001101345834

Uredovno vrijeme župnog ureda: od 9.00 - 10.00 i od 17.00. - 18.00 sati

Župni ured ne ureduje:

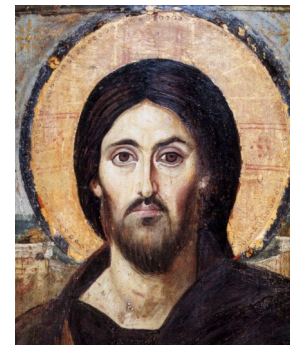
subotom, nedjeljom, ponedjeljkom i blagdanima

ŽUPA SV. PETRA AP.
ZAPREŠIĆ

PETA VAZMENA
NEDJELJA

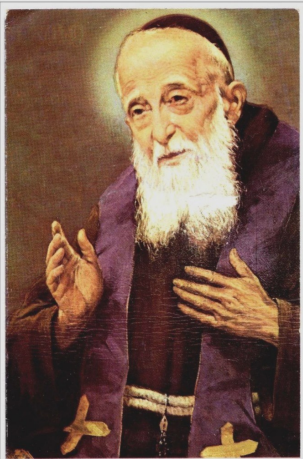
GOD. 19., BR. 24.

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 6, 1-7; Ps 33, 1-2.4-5.18-19; 1Pt 2, 4-9; Iv 14, 1-12

Isus je jedini Put kojim smo pozvani hodati. Svaki naš put koji zaobilazi Isusa nije put prema dobru i prema konačnom cilju, već je svojevrsna zaobilaznica ili pogrešna cesta koja nas udaljava od Boga. Hod s Isusom najsigurniji je, ali i najzahtjevniji oblik postizanja cilja. Biti na putu s Isusom koji je put Ocu znači odreći se sebe i svojih želja, uzeti križ i slijediti ga. Dokle god postoji u nama želja za nečim mimo Isusa, tako dugo će naše srce biti uznemireno. Jer, kako kaže sv. Augustin, nemirno je naše srce dok se ne smiri u Bogu. Stoga nas Isus danas i poziva da se ne uznemiruje naše srce već da vjerujemo u Boga i u njega. Činjenica nemirnog srca znak je da smo se udaljili od onoga koji jedini donosi mir. Pozvani smo na svetost, koja pak nije romantični i ugodni događaj, već proces u kojem umiremo sebi da bismo živjeli Bogu. Kada koračamo s Isusom putem koji vodi Ocu, nalazimo se na sigurnom putu koji je prožet istinom. I na ovo temeljno pitanje života i njegova smisla opet je odgovor Isus. U njemu se nalaze svi odgovori našega života. Kada je Pilat upitao Isusa što je istina, nije dobio odgovor, već je Isus šutio, jer upravo pred Pilatom nalazio se utjelovljeni odgovor na postavljeno pitanje. Ako u Isusu ne prepoznamo jedinu Istinu, uzaludan je bilo kakav drugi govor. Istina se prepoznaje po Duhu Svetom čiji smo hram, tako da oboružani nadnaravnim darovima bivamo uvijek sposobni prepoznati istinu koja dolazi od Boga od drugih samozvanih „istina“ koje nas žele udaljiti s puta spasenja. Na koncu, Isus je i Život. Bez njega čovjek ne postoji, već umire, jer kao što nam daje ovozemaljski tako nam daje i nebeski život. On je pobjednik nad smrću, on je naša krajnja destinacija, jer vječnost nije ništa drugo nego naša participacija na Božjoj besmrtnosti, tj. život vječni koji je moguć samo zato što ćemo biti u onome koji je Život. Samo onaj tko je na putu istine s Isusom može ostvariti život, jer kako kaže papa u miru Benedikt XVI.: „Čovjek je u Nebu onda i u onoj mjeri u kojoj je kod Krista.“ Uzmimo Krista za svoj životni put, njegovu riječ kao jedinu puninu istine da bismo s njime uživali vječni život.

12. svibnja - Sveti Leopold Mandić (1866-1942) – po rođenju Hrvat, rodio se 12. svibnja 1866. u Herceg-Novom, u Boki kotorskoj, od roditelja Petra Mandića i Dragice, rođene Carević. Na krštenju je dobio ime Bogdan, a po ulasku u kapucine promijenio ga je u Leopold. Bio je najmlađe od dvanaestero djece. O svojoj majci otac Leopold, već u poodmakloj dobi, izjavio je: *«Moja je majka posjedovala izvanrednu pobožnost; njoj naročito zahvaljujem sve ono što jesam.»* Dobri otac pratio je svako jutro malog Bogdana u crkvu na svetu misu i pričest, što je tada bilo nešto posve neobično. U duboko kršćanskom obiteljskom ozračju Bogdan je od malena učio mnogo moliti. Živeći u Herceg-Novom među pravoslavcima, Bogdan je veoma rano upoznao i iskusio žalosnu činjenicu rastavljenosti kršćanske braće. Zato je još kao dječak govorio: *«Dobro, ja ću se posvetiti spasenju tolikih siromašnih i nesretnih ljudi. Postat ću njihov misionar.»* U dobi od 16 godina ostavio je rodnu kuću te pošao na nauke u Serafsko sjemenište u Udine, u sjevernoj Italiji. Život je u novicijatu venetske kapucinske provincije bio vrlo strog. Zaređen je 20. rujna 1890. godine. Leopold je od mladosti u srcu osjećao Božji poziv da radi među kršćanima odijeljenim od Rima. Nakon kratkog boravka u Zadru, Kopru i Rijeci, po volji svojih poglavara, bio je konačno određen za Padovu. Shvatio je na koji će način vršiti svoj ekumenski apostolat te uskliknuo: *«Odsada pa u buduće svaka duša koja bude tražila svoju službu bit će moj Istok.»* Kao dugogodišnji neumorni ispovjednik on je sve svoje molitve, žrtve i napore prinosisio na veliku nakanu: *«Da svi budu jedno!»* Tijekom punih 40 godina o. Leopold je od ranog jutra pa do poslijepodnevnih sati sjedio u ispovjedaonici i neumorno ispovijedao. Prije smrti o. Leopold je prerekao da će kapucinski samostan u Padovi biti razrušen od bombi, ali je njegova ispovjedaonica ostala pošteđena da bude trajan znak njegova pomiriteljskoga apostolata. Umro je u Padovi 30. srpnja 1942., a blaženim proglašen 2. svibnja 1976. Svetim ga je proglasio Ivan Pavao II. 16. listopada 1983. Bio je veliko čeljadu u malom slabašnom i krhkom tijelu. Velik duhom i srcem, velik svetošću, a to je ona jedina prava veličina. Neraspadnuto tijelo o. Leopolda dodatan je znak njegove svetosti i ljubavi prema Bogu i ljudima

■ Kroz mjesec svibanj svakog dana prije večernje mise, u 18.30, biti će svibanjske pobožnosti. Odazovimo se na molitvu krunice i litanija u čast Presvete Bogorodice Marije moleći njezin zagovor i zaštitu za sebe i čitav svijet!

■ Prilika za svetu ispovijed je od ponedjelja do subote od 18.00-19.00 sati.

Draga braćo i sestre u Kristu!

Odlukom mjerodavnih državnih i crkvenih vlasti od 2. svibnja 2020. godine omogućene mise s narodom. Prilikom dolaska na euharistijska slavlja, potrebno se pridržavati svih mjera i preporuka koje su donesene od mjerodavnih državnih i crkvenih vlasti.

Mjere kojih se vjernici trebaju pridržavati su pri dolasku u crkvu su:

- 1.) Prilikom ulaska u crkvu potrebno je dezinficirati ruke, držeći pri tome distancu od 2 metra
- 2.) U crkvi vjernici međusobno moraju držati razmak od najmanje 2 metra. Ovo se ne odnosi na članove obitelji
- 3.) Za vrijeme mise se ne skuplja milostinja, a svoj dar vjernici mogu ostaviti pri izlasku iz crkve
- 4.) Gesta pružanja mira se izostavlja do daljnjega
- 5.) Pričest se vjernicima isključivo podjeljuje na ruku pri čemu se treba pridržavati propisana distanca od 2 metra.

Molimo vas da se pridržavate ovih preporuka jer smo odgovorni jedni za druge te će se po našem savjesnom i odgovornom ponašanju mjere popuštati ili će se zbog neodgovornosti iste pooštavati. Upućeni smo na Krista, ali i jedni na druge te je ovo vrijeme bilo izazovno, pa i bolno kako za nas svećenike tako i vas vjernike budući da nismo mogli zajedno slaviti Boga. Ukoliko želimo da nam se ta milost ponovno ne uskrati, poštujućmo ono što u preporukama piše.